

Každý den kousek myšlenky

HDV, moje myšlenky do kosmologických úvah (ještě stručněji, snad nejstručněji za posledních 12 let, protože dlouhé popisy nikdo nečte)

Velký Třesk nebyl vznikem „tohoto stavu Vesmíru“ ale byl to „okamžik“ změny stavu předešlého na následný, tedy změna v předešlém (do předešlého) stavu čp 3+3D plochého (euklidovského) nekonečného bez hmoty, bez polí, bez plynutí času, bez rozpínání, tedy *jakýsi* „inertní“ stav, v němž (podle Principu o střídání symetrií s asymetriemi) „konečná lokalita = singulární“ **přešla=prestupila** do „nového stavu“, tj. do „našeho Vesmíru“, do zahajovacího stavu našeho vesmíru „plazmatem“, tedy stavu čp s nesmírnou křivostí dimenzí dvou veličin Čas a Délka. Začalo odvíjení času, začalo rozpínání = rozbalování časoprostoru, začala stavba elementárních částic z plazmy = samotného křivého stavu čp, začala geneze změn řadící se do posloupnosti, a začala také „geneze zákonů“, protože po Třesku neexistovaly a dnes jich máme velký počet., ve Třesku se nezrodily - - -

V HDV, která není probádána, se hmota „rodí-rekrutuje-realizuje“ z plazmy = velmi zakřiveného stavu čp - dimenzí dvou veličin, tedy z časoprostoru. Pokud se dokáže, že předTřeskový stav čp byl nekonečný a pak po změně stavu poTřeskový stav singulární = konečný, pak lze z toho usoudit proč je ve Vesmíru pozorováno „konečné“ množství baryonní hmoty, a proč přirůstá temné energie při „rozbalování“ čp.. Lze i usuzovat na to, že „předTřeskový stav euklidovské „sítě“ 3+3D nekonečně stále >panuje< a že v ní „plave“ lokalita našeho poTřeskového Vesmíru křivého stavu čp, v níž probíhají dynamické proměny, onen plochý 3+3D je jen „podkladní plochou sítí“ do níž je „vnořen“ dynamický Vesmír. Čas v síti neplyne, protože plyne pouze v zakřiveném čp, protože objekty hmotové plynou samy „po časové dimenzi“ a ukrajují tím časové intervaly a tím se děje odvíjení času. Atd. v jiném výkladu. - - -

HDV to říká elegantně : Vesmír po změně stavu z plochého čp do nesmírně křivého stavu čp - lokálního, plovoucího v plochem - se začal **rozbalovat** , nikoliv rozpínat, a nikoliv s inflací v zádech...ne, čp se „současně“ rozbaluje do velkoškálových stavů malé křivosti a současně i „sbaluje“ do křivých entit = vlnobalíčků hmotových, gluony, kvarky - to byly na začátku a postupně „se sbalují“ do konglomerátů vlnobalíčků, (protony, neutrony, elektrony...dále atomy, hvězdy) podobně i pole jsou stavy křivých stavů čp „toto vše plave“ v r o z b a l u j í c í m se časoprostoru ; čili singularita = lokalita = plasma se i rozbaluje i sbaluje souběžně, a realizuje se „naš Vesmír“. - - -

V nekonečně plochem 3+3D čp se „zrodí-nastane“ lokalita konečná, z křivými dimenzemi čp a ty se rozbalují do budoucího splynutí původního plochého čp (?) Byl jsem první, který přišel s nápadem, že veškerá hmota-látka je samotným vesmírem realizována-stavěna z dimenzí Veličin dvou základních a to z dimenzí délkových (x,y,z) a dimenzí časových (t1, t2, t3 ...ty ještě nejsou pojmenovány), tedy 3+3D čp a to kvůli důvodu=možnosti, že realita Přírody předvádí „křivení“ těchto dimenzí (viz STR, OTR). Pokud existuje čp 3+1D nepřivý-ploché, euklidovský, pak je to jen „rastr“- síťovina (jak říká Greene, Barrow, i další fyzikové) a v takovém čp neexistuje hmota s nenulovou hmotností...no, a v tom druhém případě tu je křivý čp 3+1D (především tvrdí Einstein a následovníci že hmota zakřivuje časoprostor, tj. i dimenze délkové i dimenzi časovou) Takže : je-li P R I N C I P I Á L N Ě možné dimenze křivit, pak (a to byl ten můj nápad v r. 1981) : když Příroda zkříví dimenze do vlnobalíčku=geonu, „vyrobí“ tím element, hmotový element, čili samotnou hmotu, to byla naprostá novinka (a bohužel je to >novinka< stále až do dneška, je kacírská a je k posměchu mé osoby) protože jsem tenkrát byl udiven (coby naprostý benjamínek ve fyzice) , že atom

je vlastně z 98,9% prázdným prostorem, zbytek je „něco hmotného“, a to něco hmotné, např. proton, je opět z 98% prázdným prostorem, ve kterém se krčí jakési kvarky či gluony. To byl pro mě spouštěč touhy to poznat, spouštěč nápadu, toho že nebudu vymýšlet fantazii sci-fi, (jako jiní vědci) když budu pracovat na HDV, tj. na opravdové realistické možnosti „vyrobit“ takové geony=vlnoobalíčky z dimenzí časoprostorových, které půjdou v substitučních interakcích „zastoupit“ *pouhá písmenka* (abstraktní zápis) současných fyzikálních poznatků). Nebude to jen snaha o extra-dimenze strunařů „aby jim vycházely rovnice bez nepřijatelných parametrů atd.“, ale snaha o postavení „*pravých elementárních částic z dimenzí*“ . Když vezmu zde do úvahy příklad „o slonovi“ „ Mohu mít a) reálného slona z masa a kostí, pak b) fotografii slona jako „neživé zobrazení živého slona, c) papír křídový a na něm tužkovým pérem napsaná písmenka „s“, „l“, „o“, „n“ čili „slon“, a to už je abstraktní Z O B R A Z E N Í slona ač je to artefakt z Přírody pravý, faktický, reálná... přesto je to „abstraktní“ zápisová technika. Moje dvouznaková technika z HDV je už té přírodě blíží, „vzoreček“ pro elementární částici je „foto-snímek“ hmoty-elementu jako je proton, neutrino aj. - - - - Strunaři nechťejí extra-dimenze do geonů-„vlnoobalíčků“, ale chtějí je do r o v n i c „zachování“ , do rovnic „rovnováhy“ *hmoty s časoprostorem křivým* (asi tak se o tom domýšlím že „to“ chtějí). Strunaře moc nezajímá zda ty extra dimenze jsou či nejsou ve hmotě kompakťifikovány doopravdy, a jak, a proč. - - - -

Citace : „*A podle některých teorií by do těchto extra dimenzí měla „unikat“ gravitace, která je pak kvůli tomu extrémně slabá, v porovnání s dalším fyzikálními silami.*“

Reakce : Tady je vidět jak diametrálně jinak chápou fyzikové „dimenze“ fyzikálně-geometrické a ty „extra dimenze“ negeometrické, asi jen matematicky kompakťifikovatelné a tím pádem : tu máme 3+3D síť časoprostorových dimenzí plochou „jako rastr“ a v něm pak „plavou, jsou vnořeny“ všechny ostatní čp stavy křivé, s křivými dimenzemi ...každý samostatný křivý stav „plave“ v jiném samostatném křivém stavu dimenzí a...a ovlivňují se, ale nenarušují se..., to je ta zajímavá podstata, že existují - užiji slovíčko v z á j e m n o s t i - polí, elementů, atomů, molekul a sloučenin až k DNA, propojují se „uzavřené křivé stavy“ dimenzí čp a prolínají se navzájem . Vím, že moje představa je nedokonalá, jednou bude lepší (jako to letadlo, plátěný dvouplošník ; nebyl to ještě Boeing 737, co na něm startovali v r. 1903 bratři Wrightové) - - -

Citace : „*Velký třesk. Zrodil se při něm nejen náš vesmír, ale rovněž „souřadnice“, tak jak je používáme: Vznikly souřadnice prostorové i souřadnice časová, a žádné „před“ tedy nebylo.*“

Reakce : A právě že bylo, to je ta verze druhá, s kterou mí odpůrci ne-pracují...je to 3+3D časoprostor „inertní“, nekonečný, plochý (euklidovský), bez rozpínání, bez toku-plynutí času, bez hmoty a bez polí ... v němž nastala změna, změna stavu v tomto čp, kde nastala „lokalita“ s velmi křivými dimenzemi čp, tedy v lidské řeči „pěna dimenzí, vřící vakuum“ = plasma a...a v tomto lokálním = singulárním stavu „vřících, pěnicích se“ dimenzí čp se rekrutují „z té pěny, v té pěně“ vlnoobalíčky-geony prvních základních hmotových elementů : kvarky a leptony, dále intermediální částice, atd. (další zesložit'ování hmoty nastane dle pravidla o střídání symetrií s asymetriemi) To vše „plave“ v jedné polévce „vřících“ dimenzí, tedy nesmírně křivém stavu časoprostoru, křivých dimenzí...; nyní této „konečné lokalitě“ můžeme říkat „Náš Vesmír“. Tato lokalita také celá „plave“ v předTřeskovém Vesmíru, je „vnořena“ do původního 3+3D „rastru“ plochých dimenzí“, které ani v „tomto vesmíru nemizí“ jsou tu jako ona síť euklidovských dimenzí, ve které se dějí dynamické změny. Takže zahájil se tok-plynutí času, zahájilo se rozpínání Vesmíru, tedy rozbalování po-Třeskových křivostech dimenzí a to tak, že se **a**) prohlubují křivosti – vlnoobalíčkování a konglomerace do složitějších útvarů z vlnoobalíčků) pro složitější hmotu (baryony, mezony, pak atomy, molekuly a sloučeniny až po DNA) a k tomu sbalování běží „souběžně“ i **b**) rozbalování dimenzí do nám známého „skoro-plochého prostoru mezi galaxiemi“, nikoliv

rozpínání axiální z jednoho bodu, jak tvrdí Hubble, ale rozbaluje se „plazmatická singularita“ v bezpočtu bodech, né z jednoho...možná i v průběhu plynutí času se čp „rozbaluje“ všude kolem nás, fyzika říká, že se „rozpíná každý bod prostoru“, já říkám, že se „rozbaluje každý bod prostoru kolem nás...a tak i může vznikat „vřící vakuum na planckových škálách kde vzniká ona temná energie a hustota energie je v celém Vesmíru konstantní v čase...protože „křivost-křivení“ dimenzí je „**principem**“ stavby-realizace veškeré hmoty“ po Třesku ..; - - -

A navíc také lze na tok-plynutí času pohlížet v novém pojetí, že : „čas neplyne „sám“, ale „stojí v síti dimenzí“ a my, hmotové objekty se pohybujeme časoprostorem „po časové dimenzi“, čili čas neběží nám, ale my běžíme jemu, posouváme se po něm, po „stojící“ dimenzi časové. Dtto se my pohybujeme „po délkových dimenzích, což je nám přirozené, přirozeně pochopitelné. - - Citace : „*Ale i tato představa lokalizovaného času přestává platit, jakmile vezme v úvahu kvantovou povahu gravitačního pole. Na Planckově škále už nejsou kvantové události uspořádány plynoucím časem*“. - - Ani toto řečené není přesně, na planckově škále jsou události uspořádány, ale čas tu neplyne spojitě a rovněž neplyne vždy „jedním směrem, naopak na Planckových škálách panuje nespojitost plynutí i času i prostoru... protože na těchto škálách je čp „**pěnovitý**“ (jakožto vřící vakuum dimenzí) tedy multi-zakřivený, tak je „tok“ plynutí je (pro základního velkoškálového Pozorovatele) **nejen „dopředu“ ale i „dozadu“** a to pro nesmírně malé intervaly, pro planckovské intervaly. Na škálách „velkého Pozorovatele“ je čas spojitý a plyne jedním směrem, na planckovské škále **čas „cuká“**, tedy dopředu a dozadu, a to v nestejných intervalech (podobně „cuká“ v samotném geonu = vlnobalíčku - - U velkoškálového pozorovatele spojitý čas také „cuká“ ale ten interval „cukanečku“ je nesmírně malý ; u Pozorovatele na malých škálách je už interval „cukanečku“ do opačného směru pozorovatelný ve srovnání s intervalem „dopředným“) citace : *“V určitém smyslu tam čas přestává existovat”*. Nikoliv pane Mihulka. Nikoliv. Čas je veličina, které nepřestává existovat, (ale tok času možná , někdy) která má dimenze a...a teprve až když se cokoliv (hmota, pole) pohybuje „po dimenzích“, tak tento pohyb „po dimenzi“, čili ukrajování intervalů objektem na dimenzi časové i délkové, lze považovat za „lidské“ plynutí času. *Čas neběží-neplyne nám, ale my běžíme „po čase“, a ukrajujeme na dimenzi intervaly – tím „běží“ čas...*; Takže, pane Mihulko : Čas nepřestává existovat ani ve velkoškálové úrovni ani na Planckovské škále ...pouze možná budeme „pozorovat“ (v náhodně vybrané situaci) nulové tempo plynutí času, pokud v tom planckovském „chaosu vřících dimenzí“ budeme mít na mušce lokalitu, kde půjde tok-plynutí času dopředu i dozadu stejným tempem, která se vyruší. Citace : *„Co znamená, když řekneme, že čas neexistuje?“* Znamená to nesmysl ! Takže, pane Mihulko, Čas nepřestává existovat, a to ani před Třeskem ani po třesku, jeho dimenze jsou spolu dimenzemi délkovými onou sítí časoprostorovou, rastrem, jsou jevištěm, na kterém „se odehrávají“ děje, změny ve Vesmíru. Čas, je pane Mihulko, artefakt-realita „vesmírotrvorný“, bez něj by Vesmír neexistoval a neexistovala by ani hmota, pole.